

«Δεν μπορεί να γίνει τίποτε. Υπάρχει κρίση»

«Η μακρά ιστορική εμπειρία μας διδάσκει ότι οι κρίσεις είναι πολύ επικίνδυνες διότι συνήθως οδηγούν στον κατατρεγμό κάποιων δήθεν υπευθύνων, εξιλαστήριων θυμάτων που το σύστημα επινοεί για να μη φανεί ότι είναι υπαίτιο».

«Οι εταίροι μας και οι Θεσμοί θα μας καταλάβουν. Εξ άλλου ζητάμε έναν έντιμο συμβιβασμό»

«Η Ελλάδα θα γνωρίσει τώρα αυτό που πάντα γνώριζε η Λατινική Αμερική: ότι ο κόσμος κατευθύνεται από υποτιθέμενους διεθνείς οργανισμούς, οι οποίοι ασκούν τη διεθνή δικτατορία τους και κάθε φορά γίνονται όλο και λιγότερο ορατοί. Να ξέρετε, όμως, πως η ελευθερία του να υπακούς δεν είναι ελευθερία. Το έθνος που υπακούει δεν είναι πια έθνος: είναι η ηχώ ξένων φωνών, είναι η σκιά άλλων σωμάτων».

«Το σχολείο πρέπει να ανταποκριθεί στην «ανταγωνιστική οικονομία της γνώσης» της ΕΕ»

«Στο σχολείο του κόσμου απ' την ανάποδη, το σίδηρο μαθαίνει να επιπλέει και ο φελλός να βυθίζεται. Οι οχιές μαθαίνουν να πετούν και τα σύννεφα μαθαίνουν να έρπουν στους δρόμους. (...) Ο κόσμος από την ανάποδη, μας διδάσκει να υπομένουμε στωικά την πραγματικότητα αντί να προσπαθούμε να την αλλάξουμε, να ξεχνάμε το παρελθόν αντί να μαθαίνουμε από αυτό και να δεχόμαστε παθητικά το μέλλον αντί να το ονειρευόμαστε: αυτή είναι η πρακτική του εγκλήματος κι αυτήν συνιστά. Στο σχολείο του εγκλήματος, τα μαθήματα της αδυναμίας, της αμνησίας και της παραίτησης είναι υποχρεωτικά, (...) όμως κάθε κακοτυχία έχει τη γιατρεία της και κάθε σχολείο έχει να αντιμετωπίσει το αντι-σχολείο του(...). Τι θα γίνει αν αρχίσουμε να ασκούμε το δικαίωμα στο όνειρο, που δε διακηρύχτηκε ποτέ;».

«Σήμερα δεν μπορούμε να κάνουμε μονομερείς ενέργειες. Όταν τις κάναμε σα λαός στην ιστορία, οι καταστάσεις ήταν διαφορετικές»

«Η μνήμη ως ιστορία είναι ένα είδος υπό εξαφάνιση. Θα πρέπει να διεκδικήσουμε και να αναστήσουμε το παρελθόν, όχι όμως για να το επαναλάβουμε, αλλά για να αποφύγουμε να επαναληφθεί. Πρέπει να επινοήσουμε το μέλλον αντί να το αποδεχτούμε, πρέπει να αλλάξουμε το παρόν αντί να υπακούμε σε αυτό» (...). «Έχουμε άραγε μπροστά μας ένα ανεκτίμητο παρελθόν; Όσοι παραμονεύουν τον άνεμο για να σαλπάρουν, έχουν για λιμάνι αναχώρησης τη μνήμη».

«Και ποιος θα μας ξεσηκώσει; Οι συνετές φωνές καλούν σε αναμονή»

«Η συνείδησή μας, η οποία πρέπει πάντα να μας θέτει το τελικό ερώτημα. Γιατί, όπως έχει πει ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, "η δειλία ρωτάει: Υπάρχει ασφάλεια; Η σκοπιμότητα ρωτάει: Έχει απόδοση; Η ματαιοδοξία ρωτάει: Έχει απήχηση; Όμως η συνείδηση ρωτάει: Είναι δίκαιο;"».

«Δε μας αρέσει αυτό που γίνεται αλλά και τίποτε άλλο δεν μπορεί να γίνει με τέτοιους εκβιασμούς. Βλέπετε εσείς κάτι άλλο ρεαλιστικό σήμερα στον ορίζοντα;»

«Η ουτοπία. Αυτή βρίσκεται στον ορίζοντα. Προχωρείς δύο βήματα και εκείνη απομακρύνεται άλλα δύο, ενώ ο ορίζοντας κάνει δέκα βήματα πίσω. Τότε, λοιπόν, σε τι χρησιμεύει η ουτοπία; Ακριβώς σε αυτό, στο να προχωρείς».

«Μα είμαστε μικρός λαός. Που να τα βγάλουμε πέρα με ΕΕ, ΔΝΤ, Τραπεζίτες, καναλάρχες και κεφάλαιο»

«Κάθε άνθρωπος είναι τόσο μικρός όσο ο φόβος που αισθάνεται και τόσο μεγάλος όσο ο εχθρός που επιλέγει. (...) Δε γεννιόμαστε για να αποδεχτούμε την Ιστορία, αλλά μια να μπορέσουμε να τη δημιουργήσουμε. Μπορούμε να επινοήσουμε το μέλλον αντί να συμβιβαστούμε να το δεχτούμε σαν να ήταν μια διαταγή. Αυτή η ανάγκη του να γίνει ο λαός πρωταγωνιστής μου φαίνεται η καλύτερη είδηση που ο κόσμος προσφέρει. Σε όλα τα μέρη και με χιλιάδες τρόπους. Και κλείνοντας, το λέω εδώ, στην Ελλάδα, γιατί εσείς οι Έλληνες είσαστε αυτοί που καλύτερα γνωρίζετε μέχρι ποιου σημείου μπορεί ένας αφόρητος πονοκέφαλος να γεννήσει μια θεά»!

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΜΟΝΗ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΓΗΣ!

ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΠΙΣΩ ΟΣΑ ΜΑΣ ΕΚΛΕΨΑΝ! ΝΑ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΟΥΜΕ ΟΣΑ ΜΑΣ ΑΝΗΚΟΥΝ!

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ (ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ- ΔΥΤΙΚΗ ΑΤΤΙΚΗ - ΕΛΕΥΣΙΝΑ)

**αποσπάσματα από το έργο του μεγάλου Ουρουγουανού συγγραφέα που έφυγε από τη ζωή στις 13 Απριλίου, αλλά όχι από κοντά μας*